6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 4n MEI 1889. N° 279

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

INGEZONDEN.

Geachte Heer Redakteur,

Ik sta onder de verplichting UEd. verslag te geven, van wat er ten voordeele der zieken in het 2e stadsdistrikt gedaan is, sinds ik U, nu acht dagen geleden, daarover schreef.

Het woord, door de Redaktie van Uw geacht blad aan mijn schrijven toegevoegd, waarin er op gewezen werd, dat het gouvernement steeds bereid is om den nood der armen te lenigen,–dat woord heeft zich dezer dagen op schitterende wijze bewaarheid. Nauwelijks toch kon onze bede om hulp ter oore zijn gekomen van hem, tot wien zij gericht werd, of men ontving hier reeds bericht, dat een dokter in aantocht was. De heer dokter Lansberg bezocht denzelfden dag eenige zieken meer in de nabijheid van Pietermaai en kwam zich 's maandags van den toestand der hooger liggende plantages overtuigen. Ook de heer districtmeester, J. Price, legde op één dag bij 22 zieken een bezoek af. Dat onderzoek leverde voor de zieken aanstonds gunstige resultaten op. Dinsdag reeds konden de zieken op vertoon van een bewijs door de dienstdoende geestelijken op Sta Rosa afgegeven, *gratis* geneesmiddelen ontvangen. Woensdag echter begon menige zieke al op te knappen op het gezicht alleen van een half pond schapenvleesch en een kan maïsmeel. Want de Gouverneur–zoo zeide de dokter en dit bleek hier –had alle mogelijke hulp toegezegd.

De HoogEdelgestrenge Heer N. van den Brandhof, Gouverneur dezer Kolonie, liet het echter niet bij een toezegging van hulp. Hij wilde zich in eigen persoon van den toestand op de hoogte stellen. Donderdag namiddag zag men ZEdgestr. het tweede stads-district doorrijden. Dat was voor allen een verrassing. Hier en daar was de vlag geheschen ter Zijner eer en werd Hij begroet met den kreet: Biba Sjon Grandi! een begroeting, die te hartelijker was, naarmate men begreep, dat men hier een nieuwen plicht van dankbaarheid te vervullen had. ZEdgestr. stapte af aan de pastorie van Sta. Rosa, waar Hij voorzeker de hulp der daar geplaatste geestelijken heeft ingeroepen voor het bedeelen der zieken; want sinds ziet men menige vrouw en kind met blij gezicht die pastorie uittreden, de handen gevuld met vleesch en meel ter versterking hunner zieke huisgenooten.

Onder het volk heeft de neerslachtigheid die er bij de toenemende ziekte en sterfte heerschte, plaats gemaakt voor een opgewekte stemming, en voorzeker ben ik de tolk van allen, wanneer ik hier in 't openbaar dank betuig aan den HoogEdelgestrengen Heer Gouverneur der Kolonie, voor de spoedige en doeltreffende maatregelen ten voordeele der zieken van het tweede stadsdistrict genomen.

Onder Gods zegen en zulk een bijstand hopen wij dat iedere ziekte hier weldra zal verdwenen zijn.

U, geachte heer Redakteur, mijn dank brengende voor de plaatsing dezer regelen, blijf ik met hoogachting

Uw getrouwe lezer,

N. C.

Een groot Nederlander.

II.

ZIJN UITVAART.

Over Professor Dr. Joseph Albert Alberdingk-Thijm, met wiens leven en werken en streven wij in ons laatste nummer kennis maakten, leveren de nederlandsche bladen van iedere kleur zeer waardeerende beschouwingen. Nederland heeft het gevoeld, dat het een groot man ontvallen is en in diepen rouw stond het bij diens graf. Van de uitvaart des hoogvereerden kunstenaars geeft *De Tijd* het volgend verslag:

Indrukwekkend was de lijkstoet, die van de Pijpenmarkt af, langs Voorburgwal, Singel, Leidschestraat en Nassaukade zich voortbewoog naar het kerkhof *De Liefde*. Een vijftiental rijtuigen volgden den lijkwagen,— het eerste ervan werd geheel ingenomen door bloemkransen, bloemkruisen en andere huldeblijken aan den betreurden doode, wiens laatste gang met zooveel betoon van achting, dankbaarheid en liefde werd begeleid. In eerbiedige houding stonden duizenden langs den weg geschaard. Aan den ingang van de begraafplaats werd het stoffelijk overschot opgewacht door tal van corporatiën, die op verschillende wijzen de laatste eer kwamen bewijzen aan een man, in wien zoovelen zooveel verliezen. In de kapel van het kerkhof merkten wij naast den heer burgemeester en twee wethouders, mr Driessen en mr Van Lennep, meerdere leden op van den Gemeenteraad, professoren van de Universiteit en van de Academie van Beeldende Kunsten, voorzitters en bestuursleden van Vereenigingen, als: *Recht en Orde*, welker medeoprichter en eerste voorzitter prof. Alberdingk was, *Geloof en Wetenschap*, de *Amstelkring*, de *Pius-Vereenigingen*, de *Ned-Roomsch-Kath Volksbond* enz. De eerwaardige Beggijnenvader, met een drietal beggijntjes, verschillende eerwaarde heeren geestelijken en duizenden leeken bezetten in dichte rijen het kerkhof en den omtrek ervan. Van buiten de stad was o. a. de oude vriend en strijdmakker dr. Nuyens verschenen, en naast hem zagen wij den hoogeerw. directeur van Rolduc, Mgr Everts de treurende familieleden troosten door zijn tegenwoordigheid. De zeereerw. pastoor Brouwers, van Bovenkerk, verrichtte diep aangedaan de heilige plechtigheden in de kapel en op het kerkhof. Onder de heerlijke tonen van den boetezang der Kerk trok men naar het geopend graf, waar het stoffelijk overschot van den waardigen man neergelaten en weldra onder een berg bloemen begraven werd. Na de liturgische gebeden nam de zeereerwaarde rector Klönne, pastoor van het Beggijnhof, het eerst het woord. "De beggijnenvader, — zoo sprak hij — vergezeld van een drietal beggijnen, komt hier een daad van piëteit volbrengen aan dit graf. Zoo lang Alberdingk Thijm leefde, deelde hij in der beggijnen vreugde en smart.

"Op het Beggijnhof, waar Vondel in vertrouwelijken omgang verkeerde met zijn geestelijken leidsman Marius, vond ook professor Thijm vaak de typen voor zijn fijn geteekende en kleurige tafereelen. De Beggijnen komen hier zeggen: Prof. Thijm was meer dan geleerd, want hij was goed. Wijs was hij, omdat hij de eenvoudigen opzocht; groot, als hij gaarne een plaatsje vroeg onder de kleinen; groot van geest, want hij was groot van harte. In zijn trouwe belangstelling voor de eenvoudige beggijntjes sprak de adel zijner ziel; in zijn diepen eerbied voor die maagdenrei ligt het getuigenis, dat onder dat heldere hoofd een rein gemoed huisde. De God van Barmhartigheid, Die al wat klein is groot maakt en verheft wat zich vernedert, neme zijn onsterflijke ziel in genade aan! dat bidden de beggijnen, die hier een eereschuld betalen aan de onvergetelijke nagedachtenis van haar weldoener. *Requiescat in pace.*

Namens de Academie van Beeldende Kunsten nam daarna professor Quack het woord. In een rede vol bezieling herdacht hij den man, die in elke zijner levensdaden den stempel drukte van zijn krachtige persoonlijkheid, den dichter, den kunstenaar, wiens hooge gaven steeds

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

Algun minuut e kamer a keda ketoe i e silencio solemne aji tabata hací e boroto, e gritoenan djé coeridonan di fiesta (kermis) soná muchoe mas duroe. Mientras aki den djé kamer bo tabata mirá dos homber prosterná, implorandoe misericordia divina pa un criatura desconocí como si fuera el tabata un amigo intimo, un roeman stimá....ajá fó bo tabata tendé griteria, harimentoe i kiko tabata mas tristoe hasta vloekmentoe....; aki den un cadaver....; ajá fó bida coe toer su gozo i toer su pleiziernan. No ta di admirá anto koe e dokter, koe poco poco a birá mes conmové koe e pastoor, a drai biséle, ora el caba su oracion, koe nunca di su bida l'é por loebidá solemnidad, santidad djé momento aki.

"I awor man na obra" e sacerdote a respondéle: "man na obra p'e miserabel ladron no scapa bai." Papiandoe asina el a halá cara na ventana p'e sigurá é mes, si e companjeroenan di difuntoe Bárabas tabata aji fó ainda ta hací kunstje. Ma como el no a mirá nan, el a sali huntoe coe e docter pa nan bai informá pa nan. Desgraciadamente nan a haja sabi koe ningun hende no a mirá Muschelnan hinter e dia aji, i riba djesaí e pastoor i e docter a resolvé di bai largoe na hustici. Ora districtmeester a tendé toer cos, el a hajá koe tin toer motiboe pa largá cohé nan. Un djies asina anto *Cabana Largoe*, bistí coe dos houwer, a parcé den sabana, oenda e hacidonan di kunstje a logeere den nan wagen; ma lugá di nan el no a haja sino e glas sin pia i algun casca di weboe. Esai a duele "Cabana Largoe" masjá tantoe, no solamente pasobra e malbadoenan a scapá bai, ma tambe pasobra ta hopi tempoe koe el no a haja un hende cohé i també di mirá com hinter camina el a molestiá su sintir por nada, p'é no loebidá e palabranan k'e mester bisanan ora é jegá cerca nan, "*mi ta arresteere bostenan den nomber di Rei.*"

Di falsoe "Cabana Largoe" a camná jegá cerca e cascanan di weboe i e glas sin pia i e dici coe nan coe un cara serio i jeen di poder. *Weboenan di casca i pia sin glas mi Cabana Largoe ta aresteere bostenan den nomber di klei*", i bisandoe asina el a pakaan nan, (bien verdad brigadier tabatin razón di jamele semper un buricoe riba dos pia).

Mas desconsolá ainda sin embargo e districtmeester, e pastoor i e docter a kedá ora "Cabana Largoe" a jegá coe e cascanan di weboe i e glas sin pia, i k'el a participá nan koe el no a haja ni Muschelnan humá mirá. Nan a contá asina sigur k'é postiljon l'a trece e ladronnan dje jioe, koe awor nan a fiká ta mirá otro admirá, net manera ta un donder a cai meimei di nan.

"Anto nan mester a haja algo holé," e dokter dicí. "Podiser nan tabatin algun motiboe di desconfiá Bárabas. Ma esai ta doená mi awor mas siguranza, koe lo ké e difuntoe a declará ta pura verdad; pasobra un conciencia suci ta masjá sospechosa i e ta spanta també pa cualkié cos hasta pa su mes sombra. Bon mirá, awor ta facil pa hende comprendé ta di com ni un di nan, ni su muhé mes no a bin puntrá p'e difuntoe. Si ta cos districtmeester lo no toemá mi na maloe, anto lo mi consehéle di plama hende na cabai toer camina pa persigui nan, pasobra e cabai flacoe koe nan tin lo no por a halá e wagen hibá mucho aleeuw."

E districtmeester a haja e conseho asina bon, koe unbé el a mandá "Cabana Largoe" tocá cachoe pa reuní algun hende. Na un fregá di wowo un trinta manceboe a parcé i nan a bin ofrecé nan sirbici, i mei ora despues cada un di nan riba nan buricoe machoe a sali pa busca Muschelnan na toer camina. No á durá ni dos ora di tempoe koe un partida djé manceboenan a lográ haja e hacidonan di kunstje sintá sosegá bao di ramada di un cas di jerba, camina nan a keré di pasá nochi toer tranquil. Nan a worde arrestá i bisá koe nan mester bai cerca districtmeester. Ta verdad koe toer esai no a socedé asina facilmente, pa motiboe koe e Megera tabata tirá mo-

in den dienst stonden van den God, dien hij vereerde, den strijder, wiens scherpe wapenen nooit deden twijfelen aan het edele gemoed, dat zich tot den strijd geroepen wist en in dien strijd zijn glorie vond. Aan de groeve, voor dezen man gedolven, dacht spreker aan St Joris' beeltenis, door Donatello's meesterhand geschapen. De ridderlijke held staat daar in ruste; den helm heeft hij afgelegd, maar de speer, waarmede hij heeft verwonnen, houdt hij nog in de hand; voor hem staat het schild, waarop het kruis blinkt, in welks schutse hij zich veilig voelde. Zoo ook deze strijder voor wat edel was en schoon en goed. "*Nil nisi per Christum* was zijn leuze; met dien wapenkreet op de lippen achtte hij zich bestand tegen elken aanval, en rustend van zijn arbeid, wordt hij door iederen zoon van Nederland, van wat richting of belijdenis ook, met eerbied nagestaard.

Na een kort woord van hulde en het aanbieden van een krans door een der pauselijke Zouaven, die prof. Alberdingks stoffelijk overschot ten grave begeleidden, nam de eerwaarde heer Eijgenraam het woord namens de katholieke pers van de hoofdstad. Journalist in den engeren zin des woords, zoo meende spreker, was de betreurde doode nooit geweest. Maar, haastte hij zich erbij te voegen: hij is meer, hij is beter geweest dan dit. Met koninklijke hand zaaide hij op vaderlandschen grond de drakentanden, waaruit de in harnas gedoste, met schild en speer gewapende strijders zouden te voorschijn treden voor het recht der katholieke beginselen in ons Vaderland. Waar de drang der omstandigheden hem noopte bijwijlen plaats te nemen in onze rijen, daar voerde hij steeds voortreffelijke wapenen. De zaak was hem alles, de persoon niets. De warmte zijner overtuiging schaadde niet aan den adel van de middelen, door hem aangewend om te overwinnen in den strijd. Wij hoorden het zooveen ook uit den mond zelfs van hen, die uit beginsel zijn tegenstanders waren. Nochtans, waar wij mannen van de dagbladpers uit eigen ervaring maar al te goed de tekortkomingen kennen, waartoe onze arbeid ons soms schier onbewust verleidt, volstaan wij niet met een eerbiedige hulde aan den vereerden meester, voegen wij daarbij, geheel in den geest van zijn christelijken ootmoed, de gave van een hartelijk gebed voor de rust van zijn ziel.

De voorzitter van den *Ned. R. Kath. Volksbond* bracht dankbaar in herinnering, hoe prof. Alberdingk, die ijverde voor al wat groot was en edel, ook een open oog en ontvankelijk hart bezat voor hen, die in meer bescheiden kring dan den zijne het hunne wilden doen voor het heil van Kerk en Vaderland. Het insigne dat de borst der leden van den Bond siert, is aan hem te danken, die door zijn aanwijzing getuigenis gaf van zijn innige liefde voor hetgeen door onze kleuren wordt aangeduid: voor Kerk en Vaderland!

Een bewoner van Amstelland bracht daarna in fraaie versregelen een landelijke hulde aan den ontslapene, en daarna wijdde de eerw. pastoor Brouwers een woord aan de vertolking van Alberdingk's laatste gedachten. Hij vroeg in overeenstemming daarmede, uit naam van den vereerden doode een gebed voor zijn geliefd Amsterdam, voor den Koning en voor den Paus.

Treffend volgde daarop een lied, door kinderen, onder leiding van den heer W. Smit, gezongen, vóór vele jaren reeds door den ontslapene zelven gedicht en door diens broeder Lambertus Alberdingk Thijm op noten gezet:

In den hemel is het altijd zomer.
Vriendelijke engeltjes vliegen af en aan, enz.

Menig oog werd vochtig, toen men hier het lied van den jongeling bij de lijkbaar van den grijsaard hoorde herhalen; het klonk als een heerlijke profetie van de hemelvreugden, die aan dit kinderlijk gemoed voor eeuwig verzekerd mogen zijn.

De heer mr Hellegers bracht uit naam van *De Amstelkring* zijn hulde aan den man, die zijn innige devotie jegens zijn vaderstad zoo geheel in overeenstemming vond met het streven van den *Kring*, en aan wiens voorlichting het jeugdige gezelschap zoo menige aanwijzing was verschuldigd. Het bloemenkruis, door den *Kring* hier aangeboden, mocht het heil afbeelden, dat Alberdingk Thijm daarvoor in loon ten deel viel.

Verschillende vereenigingen brachten vervolgens nog bloemen en kransen. De Vereeniging *Recht en Orde* aan haar *medeoprichter* en eersten voorzitter, de rederijkerskamer *Joost Van den Vondel*. De heer Werker betuigde in een kort woord de hulde en den dank zijner *Pius-Vereeniging*, terwijl mr J. C. Marez Oyens een Vondeltoon deed vernemen, waarin een edel gemoed en een kunstvaardige hand zich om het zeerst deden kennen.

Eindelijk, na een aandoenlijk woord van dank door den oudsten zoon des overledenen, den eerw. pater J. C. Alberdingk Thijm, S. J. besloot een heerlijk koorgezang de droeve plechtigheid, die ongetwijfeld bij de duizenden, die haar bijwoonden, een diepen indruk heeft achtergelaten.

Aan de nagedachtenis van prof. dr. J. A. Alberdingk-Thijm heeft *De Amsterdammer. Weekblad voor Nederland*, die in Thijm, als kunstcriticus een gevierd medewerker vond, een geheel nummer gewijd. Tal van letterkundige vrienden van zeer uiteenloopende richting, prof. J. Ten Brink, J. De Koo, J. C. De Marez Oyens, Rud. Stang, Van Maurik, Nuyens, Max Rooses, A. Pierson; Melati van Java, A. L. De Rop, de zeereerw. rector Klönne, mevr. Lina Schneider, Victor De Stuers enz. leggen hier in proza en poëzie getuigenis af van zijn hart, karakter en geven. Wij laten hier het schoone gedicht volgen, door den heer mr. J. C. De Marez Oyens bij de teraardebestelling van het stoffelijk overschot van prof. Alberdingk Thijm aan het graf uitgesproken.

Wie Alberdingk wil steken naar de kroon,
Die tergt als Lucifer den hoogsten troon,
Of waagt zich, als de reukelooze zoon,
Op wassen vleuglen.

Het moedige genet van Hollands taal.
Hoe zit het vast maar rustig in het zaal,
't Zij 't intoomt of een enkele maal
Soms viert de teuglen.

't Gehoorzaamt altijd aan des meesters hand;
't Herkent de kracht, de vrijheid en den band
Van d'Agrippyner of van Teisterband:
Den fieren ridder,

Die op zijn ros het kampperk binnensnelt
En niet verlaat, totdat is neêrgeveld
Al wat zich tegen God en waarheid stelt.
Oprecht aanbidder

Van al wat schoon, wat edel is en goed.
Wat schrander hoofd, wat fijnbesnaard gemoed,
Waar Vondels lier slechte harmonie begroet,
Hij moet wéér leven

Aan 's Agrippyners breede vriendenkring.
Die "in de Trou" (1) een gul onthaal ontving,
Den blos, aan Tesschelscha, zijn lieveling,
Der jeugd te geven.

"De tijd, toen roem te water en te land
Een zee van licht spreidde over grens en strand
En Amsterdam de Keizerskrone spant" (2).
Die gouden tijden

Herriep voor onzen blik zijn tooverwoord,
Maar niet om op zijn dichterlijk akkoord
Zoet in te wieglen. "Burgers, voort steeds voort (2).
Alleen door strijden

Herneemt g' uw eerplaats!" Aldus klonk zijn leus
En — man der daad — was ook zijn levenskeus.
Ai mij! daar ligt geveld de sterke reus,
Die ons zou schragen.

Ja, Vondel! gij hebt recht, de dood waart om,
Hij spaart geen jeugd noch krachtige ouderdom,
Hij maakt den wijzen mond des reednaars (stom. (3)
Och, hoor ons klagen!

Wij weten 't wel; het baat den doode niet,
En klagen voedt der levenden verdriet.
Maar geef ons weeker hart en teeder lied
Van uwe snaren. (4)

O! luister! hoor ik daar niet Vondels stem,
Die koninklijke Harp heeft nieuwe klem,
En zie 'k uit Sint Catrijnens koor niet hem
Hierheen gevaren?

"Wat treurt gij, mijne vrienden, bij de baar?
Deez' onnavolgelijke Harpenaar
Behoort voortaan een uitgeleezner schaar,
Zijn oud gebeente

En asch is haast verdorven en verrot.
Voleindigd is de strijd van 't aardsche lot,
Maar zijne zaalge ziele leeft bij God
En zijn gemeente". (5)

(1) Vondels woning in de Warmoesstraat.
(2) Het Noordzeekanaal, blz. 79, van den Bundel Gedichten, Schetsen en Novellen van A. Th. en zijn dochter.
(3) Vondels vertroostinge aan Gerard Vossius, kanonik te Kantelberg, over zijn zoon Dionys.
(4) Vondel aan den heer Constantijn Huygens op het overlijden van zijn gemalin mevrouw Suzanna van Baerle.
(5) Verg. de slotcoupletten van *De Koninklijke Harp* aan Cornelis van Kampen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 3n. Mei 1889.

Namens den Heer Gouverneur der Kolonie wordt hierbij bekend gemaakt, dat gisteren namiddag een telegram is ontvangen van den Minister van Koloniën, bevattende het heugelijk bericht, dat Zijne Majesteit de Koning de Regeeringstaak weder heeft opgenomen.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

DE GOUVERNEUR,

Heeft goedgevonden:

A. Te bepalen dat 's Konings 40-jarig krooningsfeest op Zondag den 12 Mei 1889, op de navolgende wijze zal worden gevierd:

1°. Bij zonsopgang zullen op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau, de vlaggen op de forten van dit eiland en op de schepen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot nedergehaald zullen worden.

2°. Gedurende den loop van den dag zal er van de Water- en Rifforten een saluut gedaan worden van honderd en een kanonschoten, welk saluut op de navolgende wijze zal zijn verdeeld:
's morgens om 6 uur 33 schoten,
's middags 35 schoten,
's namiddags om 4 uur 33 schoten; terwijl door Zijner Majesteit Stoomschip *Johan Willem Friso* zal worden gevlagd en gesalueerd overeenkomstig de daaromtrent bestaande reglementaire voorschriften.

3°. 's Morgens om 8 uur zal er op Pietermaai op het plein vóór het Raadhuis door de dienstdoende Stedelijke Schutterij en het Garnizoen groote parade gehouden worden, waarbij de Majoor Commandant der dienstdoende Stedelijke en Landelijke Schutterij het generaal commando zal voeren.

4°. De tenue van den dag zal zijn de groote montering met sjerp, voor zoover die tot de kleeding behoort.

5°. Voor zooveel de regelen van dienst het toelaten en aan wie de Commandant der troepen en van het garnizoen uit het oogpunt van discipline het meent te mogen toestaan, zullen de gewone arrestanten worden ontslagen.

6°. Des avonds om 8½ uur zal er op het plein vóór het Gouvernementshuis vuurwerk worden afgestoken.

B. Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten. Bisschop van Marciana en Apostolisch Vicaris van Curaçao; de Kerkeraden der Vereenigde Protestantsche gemeente, der Nederlandsche Portugeesch Israelitische en der Nederlandsche Hervormd Israelitische Gemeenten uittenoodigen om op den 12n. Mei a.

---

keta links i rechts i zoendrandoe el tabata bisa koe nan no tin derechoe di arresteere nan, — esai el tabatin razon — ma e manceboenan, koe no conoce ni un punta di lei, no tabata ocupá nan del todo, si nan tin derechoe sí o nó, i nan no tabata hací ningun casoe di palabra djé muhé, koe no tabata cansá di gritá koe el no ta comprendé com nan por arresteere hende asina drechi, asina decente manera nan, koe nunca no a haci ni un cachó ningun maloe. Ma por fin di cuenta nan tabatin di bai coe nan. Ora e wagen tabata cerca djé pueblo i koe toer hende tabata sali na porta i na bentana pa mirá nan pasá, un pobercitoe homber coe un wowo só a kedá pará boca habri admirá ta mirá nan: e Megera koe a weitélé, a hala cabez fó di den wagen i dici coe n'éle: "*Mira'a bo aji, tu tortin di min sa kiko, bo no tin nodi di ta para peile nos, net manera nos ta bestia ferozo; sigur na cas lo bo no por larga di tin cos di mira. Bo wela i bo mama nan toer doe a moeri caba*."

"*Tú toverná bjeeuw! tú ladrón! tú sin berguenza! miréle! ta den su cara nan a jega di kibra coco,*" tabata respondi koe e Megera a ricibi di toer banda, i Muschel koe tabata camna ketoe un banda djé wagen, a trahá su cara asina flihi, como si fuera ya el tataba sintí e castigoe koe l'é tin di pasá. E tres muchanan koe ni por a sospechá ta kiko ta pasá, ma koe tabata comprendé masjá bon koe mester tabata algo extraordinario, a kedá sinta ketoe den wagen un ta mirá otro. Toni sin embargo, aunké tristoe, pasobra su protector no t'aji mas, tabata menos sustá. Awor koe el a perdé Bárabas, toer cos a birá onverschillig p'éle, i hasta el tabata sufri toer martirio, toer zotá dje Megera coe di mas grandi indiferencia. Den djé mes el tabata cordá, larga kiko koe kier socedé, den peo manoe koe el di su burdugoe muhé el no por cai; di modo koe el tabata desea, ya koe Bárabas a moeri awor koe por a heyéle salba di cualké manera djé mala muhé i hasta di su tata mes, (el tabata toemá Muschel semper pa su tata) koe tabata permiti p'el ta worde castigá di manera di mas cruel.

Ora nan a yegá na Raadhuis djé mes pueblo, e ora aji sí nan a comprendé koe cos tabata serio. Muschel koe tabata tené e mes tranquil, tabata bleek i huntoe k'e muhé i e tres muchanan nan a subi bai delanti di Raad, koe ya tabata reuní ta spera nan. President a manda "Cabaña Largoe" largá Muschel drentá, i despues koe el a doená su nomber, su edad i di ki nación el tá, President a puntréle si e muchá di mas chiquitoe di e compania ta su jioe.

Jawol" el a respondé: "*das postiljon hat mirar ja todo main papieren.*

I el no a ganjá, ma awor esai no tabata prueba. Maské President a participéle koe ora Bárabas tabata moeri el a haci un declaración formal dje hortamentoe, toch Muschel a keda persisti koe e muchá ta su jioe, i e muhé tabata hurá koe ta sina tá i koe toer lo ke e muchanan lo por bisa den djé asuntoe no tin ningun balor. Ma tabata hustamentoe nan declaración koe mester a bin sigurá mas, lo ke Bárabas a bisa n'e pastoor: pasobra un djé dos jioenan djé muhé a declará koe el por cordá masjá bon, koe Muschel a bini un dia na Antwerpen k'e muchá aji, koe no tabata haci otro cos sino jorá i gritá, k'e kier bai cerca su mamaatji. Koe e tem el tabata jama Pierre, á lo menos asina el a jegá di bisa ta su nomber i koe ta despues el a bin coestumá pa nos jaméle Toni.

Di aji Districmeester a mandá hibá Muschel i e muhé na stad bai cerá, afin di huzgá e asuntoe mas adilanti; mientras tantoe e tres muchanan lo keda aji i nan lo percurá pa nan. Ma ora nan tabata bahá fó di Raadhuis, un wagen a camna jega cerca. Un Senjor a boelá fó di djéle, el a drai mirá rond toer camina i coe lihereza el a coeri cohé Toni brazá, gritandoe coe alegria: "Pierre, Pierre."

Toni a keda mas admirá coe toer e otro hendenan koe tabata aji present: el a ficá ta mirá e stranjero coe su wowonan grandi blauw, ma ni un movimientoe di su cara no por a bisa, koe el a reconocé ta kende e Senjor por tá.

"Pobercitoe, pobercitoe muchá," e stranjeroe a sigui conmové, "es ta flacoe, es ta miserabel bo ta . . . . Ma ta com bo mirá mi asina stranjo? . . . . Bo no sabi mas anto, ta kende mi ta? Bo no conocé bo pápaatje mas?"

E ta sigui.

s. in de Kerken hunner respectieve gemeenten een dank- en bedestond te doen houden voor den Koning en het Koninklijk Huis.

NEDERLAND.

De toestand des Konings.

Eene bekroning van den vurigen wensch, bij herhaling in alle Curaçaosche bladen geuit, als de hartebede van alle inwoners onzer kolonie, mogen wij de laatste berichten heeten aangaande den toestand van Z. M. Onzen geliefden Koning. Immers de kabel meldde, dat de hooge Lijder zoozeer in beterschap is toegenomen, dat Hij de teugels van het bewind weer in handen zou nemen. En, wat het meest verblijdend is, ZEd. Gestr. de Gouverneur ontving een officieel bericht, dat Z. M. de regeering reeds weder aanvaard heeft Moge het den Hemel behagen onzen dierbaren Vorst de volkomen gezondheid terug te schenken, opdat wij Hem nog jaren lang mogen behouden.

BUITENLAND.

Italie. — De protest-dagen zijn Jong-Italië een doorn in het oog. Het is weinig op zijn gemak bij het vooruitzicht, dat binnenkort weer eene groote protest-vergadering te Weenen zal gehouden worden, maar het is machteloos. Wel is Oostenrijk een bondgenoot van Italië, wel onderhouden beide landen goede betrekkingen, maar niets kan de Oostenrijksche regeering bewegen, haren onderdanen de protestvergadering te beletten, omdat de grondwet vrijheid van vergadering en spreken geeft. De Italianen zouden echter wel gaarne zien, dat het Weener kabinet weer met goede woorden uitstel zocht te bekomen, maar het is te verwachten, dat het dit thans niet zal doen, en dat in het tegenovergestelde geval er toch geen gehoor aan zal worden gegeven. De Napolitaansche *Pungolo* verzekerde, dat de Italiaansche regeering het Weener kabinet vriendschappelijke opheldering had verzocht over den van 29 April tot 2 Mei te houden Katholiekendag en het antwoord had ontvangen, dat manifestaties ten gunste der tijdelijke macht en tegen het Italiaansche koninkrijk niet zouden geduld worden. Dat was natuurlijk valsch; de Oostenrijksche regeering heeft niets te maken met vergaderingen harer onderdanen, zoolang deze binnen de perken der wet blijven. De officieuze *Wiener Abendpost* verklaarde dan ook zeer spoedig, dat het bericht der *Pungolo* onjuist was. Te Weenen is geene aanvrage, als waarvan het Napolitaansche blad spreekt, ontvangen, en een antwoord kan dus ook onmogelijk gegeven zijn.

Frankrijk. — Niet tevreden met de correctioneele vervolgingen tegen de Boulangisten, die onder het voorwendsel van lid te zijn geweest eener staatsgevaarlijke vereeniging, aan den rechter zijn overgeleverd, heeft de ministerraad onderzocht, of er niet een meer afdoend middel was te vinden, om zijne tegenstanders schadeloos te maken. Het heeft dat middel gevonden in het vormen van een politieke rechtbank: den Senaat. Den 29 Maart ll. keurde de Senaat het hiertoe gedane voorstel goed, en niemand twijfelde, of reeds den volgenden dag zou bij de Kamer eene vraag tot vervolging tegen generaal Boulanger worden ingediend. Alle voorzorgen waren genomen tot eene strenge toepassing der genomen besluiten. Niets is echter gebeurd! Er is geene aanvraag gedaan; generaal Boulanger heeft de zitting bijgewoond en is te 5 uren ongehinderd vertrokken. In de parlementaire wereld heerschte de grootste verbazing. De heer Sigismond Lacroix wilde op staanden voet eene interpellatie houden, maar op aanraden der ministers heeft hij van dit voornemen afgezien.

Wat was er dan toch gebeurd?

Niets meer of niets minder dan dat de heer Bouchez, procureur-generaal bij het gerechtshof te Parijs, geweigerd had, de vraag tot vervolging tegen generaal Boulanger, hem voorgelegd door den minister van justitie, met zijne handteekening te bekrachtigen. En daar de wet die handteekening eischt, was de regeering met lamheid geslagen. Men kan zich de ontroering in ministerieële kringen voorstellen. Den 29 Maart des avonds gaf de heer Bouchez kennis van die weigering; het was dus onmogelijk, met de zaak gereed te komen.

De Fransche regeering huldigt thans het Pruisische dwangstelsel; het was dus te voorzien, dat de heer Bouchez, een eerlijk republikein, die de hand niet tot onrechtvaardigheden wilde leenen, zou ontslagen worden. Een telegram uit Parijs van 2 April meldde, dat de heer Bouchez ontslagen is en vervangen door den heer Quæsnay de Beaurepaire, advocaat-generaal bij het Parijsche hof van appel. Thans konden de vervolgingen beginnen, niet alleen tegen Boulanger, maar ook tegen Laguerre Déroulède c. s., die, wanneer zij correctioneel zijn veroordeeld wegens de bevordering der *Ligue des Patriotes*, voor den Senaat zullen gedaagd worden wegens aanslag tegen de veiligheid van den Staat.

De regeering schijnt al het mogelijke in het werk te stellen, om de verontwaardiging des volks tegen zich te doen losbarsten. Zij kan het niet paaien met den heer Antoine mooie redevoeringen te laten houden, zooals hij nu weer te Hâvre heeft gedaan. Boulanger's woorden worden bewaarheid door de houding der regeering: die van Antoine worden er door gelogenstraft. In het najaar hebben de algemeene verkiezingen plaats, en men herinnere zich aan het woord van *Figaro*, die thans eene juistheid zegt: Boulanger vernietigen, 't is gemakkelijk genoeg: maar het Boulangisme doen verdwijnen, dat is onmogelijk.

Belgie. — In de Belgische Kamer is eene zotte discussie voorgevallen.

De heer Houzeau kwam op tegen het verknoeien van tijd, arbeid en kosten door het overdreven en nutteloos geschrijf, dat in de ministeries eene ware manie is. Men schrijft er maar op toe over alles en niets. Hij haalde het volgende voorbeeld aan:

In het departement van spoorwegen werden dossiers door muizen stuk geknabbeld. Men schafte zich drie katten aan, die door den huissier werden onderhouden tegen eene vergoeding van drie francs per maand, zoodat elke van die viervoetige ministerieële ambtenaars dagelijks de som van nauwelijks anderhalven cent kostte. Voorzeker een koopje! Maar de bureaucratische haarkloverij bleef weer niet uit. De katten werden op kosten van twee afdeelingen onderhouden; elke betaalde vijf centimes daags. Maar daar kreeg een ambtenaar het in het hoofd, dat de eene afdeeling uitgebreider was dan de andere, dat de katten dus daar meer dienst moesten doen, en deze afdeeling dus ook meer in het onderhoud der dieren moest betalen. En over dezen onzin werden niet minder dan 104 — zegge honderd en vier — rapporten geschreven, die een lijvig dossier vormden, en wie weet hoeveel er nog bij waren gekomen, als de zaak niet was uitgemaakt door het verplaatsen van de bureaux der eene afdeeling.

De ministers wisten niets van deze zaak af en dachten, dat het eene grap van den afgevaardigde uit Bergen was. Het is echter wel degelijk geschied: de directeur van een der afdeelingen heeft het dwaze dossier onmidelijk achter slot geborgen en een onderzoek ingesteld, welke beambte den afgevaardigde verklapt had, waarmede de ambtenaren hun tijd zoek brengen. Dit onderzoek was echter te vergeefs: de heer Houzeau heeft ook verklaard, dat een industrieël, die aan het departement moest wezen en dien men volgens ambtelijke gewoonte onbeleefd lang liet wachten, in dien tijd zoo onbescheiden was, het op tafel liggend dossier te openen, welks lezing hem kostelijk vermaakte, reden waarom hij door bemiddeling van het Kamerlid voor het geheele land den ijver der bureaucratie op de kaak stelde.

Oostenrijk. — In den Rijksdag is bij de behandeling van de begrooting van openbaar onderwijs de schoolstrijd weer op den voorgrond getreden. Een liberaal lid wilde, dat de regeering zich eindelijk verklaarde over hare zienswijze in zake het ontwerp der confessioneele school. Indien zij bleef zwijgen, zou hij ze beschouwen als gunstig jegens het voorstel gezind, tegen hetwelk de geheele linkerzijde, wellicht met uitzondering van twee of drie leden, zich met alle kracht zou verzetten.

Daarop nam de vorst van Liechtenstein het woord. Hij wees erop dat sedert tien jaren de Rijksdag niet meer liberaal is en de regeering op de rechterzijde steunt. Er bestaat dus voor haar geen reden, om eene schoolwet te behouden, die een der voornaamste producten is van het liberaal program. De neutrale staatsschool bestaat slechts in die landen, waar men het godsdienstig gevoel zoekt te dooden, bijv. in Frankrijk en Italië; niet zoo in Duitschland. Het onderwijs in den godsdienst moet aan het hoofd van het leerprogram staan. De Rijksdag behoort eene wet in dien zin te maken waarop de Landdagen van iedere provincie hunne regeling kunnen bouwen. De Kerk moet het recht hebben, zich te overtuigen, dat de onderwijzers het Christendom in de school niet ondermijnen. De onderwijzers mogen de wetenschap niet boven den godsdienst stellen. De meester moet tot denzelfden godsdienst behooren als zijne leerlingen, teneinde hun ook in godsdienstigheid het voorbeeld te kunnen geven. Het eigenlijk godsdienstig onderwijs moet door den priester worden gegeven, maar de onderwijzer moet op diens lessen voortbouwen. Thans, nu de ongelukkige volksklassen meer dan ooit worden aangezet, den lichten hinderpaal om te werpen, die ze van gulden verlokselen scheidde, is de godsdienst vooral noodig om hen op den rechten weg te houden. God beware mij er voor, ooit van den godsdienst gebruik te willen maken, om het volk te doen indommelen; maar de godsdienst alleen kan ons zonder schokken een tijdperk van overgang doen doorleven; hij alleen geeft het volk het ware rechtvaardigheidsgevoel. Daarom zullen wij geen rust of duur hebben, voor wij voor het volk, dat ons hier gezonden heeft, verworven hebben wat het eischt: de Christelijke school!

De indruk, dien deze rede maakte, was overweldigend. De linkerzijde was van ontsteltenis verstomd; de rechterzijde was bemoedigd en juichte den spreker toe.

Het antwoord van den minister von Gautsch, hoezeer bewimpeld en in den mantel der onpartijdigheid gehuld; was niet zoo flauw, als verwacht werd. Hij verklaarde o: a., dat prins Liechtenstein eene reeks bezwaren tegen de volksschool had aangevoerd, die volkomen juist waren. (Beweging links). Hij moest echter de onderwijzers in bescherming nemen, daar een groot deel hunner (dus lang niet allen!) hunne plichten zeer goed vervullen. Wanneer hij zijne stem onbevangen moet uitbrengen over eene hervorming der volksschool, dan zal hij dit als raadsman der Kroon en in de overtuiging zijner verantwoordelijkheid doen, niet als werktuig van prins Liechtenstein, maar ook niet als werktuig der oppositie.

Deze uiting sloeg op den uitroep van een liberaal lid na prins Liechtensteins rede, dat de minister de vertegenwoordiger van den keizer en niet het creatuur van den prins Von Liechtenstein moest zijn.

V. S. van N. Amerika. — De Amerikanen hebben zich eene dwaasheid in het hoofd gezet, die tot niet geringe wrijving zal aanleiding geven. Zij willen niets minder dan een geheele zee tot hun gebied verklaren en de visscherij daarop beletten. President Harrison wil namelijk eene proclamatie uitvaardigen, waarbij de Behring-zee tot *mare clausum* wordt verklaard. Deze proclamatie zou berusten op eene wijziging, door de beide Huizen van het congres in de wet op de interritoriale zalmvisscherij aangebracht, alvorens uiteen te gaan. Er is een artikel in deze wet ingelascht, houdende, dat de bepalingen betreffende de zalmvisscherij worden uitgebreid tot de robbenvangst, die alleen in de Behring-zee mag worden uitgeoefend op wettelijke machtiging daartoe. Het nieuwe artikel verklaart de Amerikaansche visscherij-politie bevoegd beslag te leggen op alle vaartuigen, die zonder machtiging de robbenavngst in de Behring-zee uitoefenen.

Men heeft te Washington schoon bij wetten te bepalen, maar daar mede wordt zulk eene wet niet voetstoots uitgevoerd. Deze wet strijdt geheel tegen de beginselen van het volkenrecht, waarbij is aangenomen, dat het gebied van een Rijk ter zee zich slechts over eene strook van drie kilometer langs zijne kust uitstrekt. Overigens is de zee vrij; zij behoort aan niemand, en het is te voorzien, dat de Amerikaansche visscherij-politie al zeer spoedig in conflict zal komen met vreemde schepen, die zich aan het verbod uit Washington volstrekt niet zullen storen. Met volle recht zullen deze schepen de politie-vaartuigen, wanneer deze er beslag op willen leggen, met kanonskogels begroeten, en, moeten zij voor overmacht zwichten, dan zullen ongetwijfeld diplomatieke verwikkelingen tusschen het betrokken land en de Vereenigde Staten ontstaan. Deze conflicten zijn allereerst met Rusland te voorzien. Het zijn voornamelijk Russische vaartuigen, die de robbenvangst in de tusschen Siberië en Amerika gelegen zee uitoefenen. De V. S. zullen niet zoo gemakkelijk spel hebben met het Czarenrijk als met Canada, dat wegens het uitoefenen der zalmvangst op een eveneens gesloten zeegebied het bekende visscherij-conflict heeft gehad, hetwelk door Engelands flauw optreden zonder voldoening voor de Canadeezen is gesmoord.

Het is te wenschen, dat Amerika zoo spoedig mogelijk gedwongen worde tot het opgeven van het aangenomen beginsel, want bij consequente toepassing hiervan zou elk land, dat een zeegebied tot *mare clausum* heeft verklaard, zelfs de vaart daar kunnen verbieden, en hierdoor zou het geheele wereldverkeer geknakt worden.

— Nog een ander merkwaardig voorval heeft zich te Washington voorgedaan, en wel bij gelegenheid der groote veranderingen in de diplomatie, welke altijd het gevolg zijn van de veranderingen in het gouvernement. De hoofdredacteur van de *New-York Tribune*, de heer Whitelay Reid was aangewezen voor het bekleeden van een eerste rang gezantschap in Europa. De kabinetchef Blaine had hem voorgesteld voor Londen, doch de president wilde hem te Parijs de Amerikaansche Republiek doen vertegenwoordigen, omdat de heer Reid ten tijde van het incident-Sackville in zijn blad de grootste vijandigheid tegen de Engelschen aan den dag had gelegd. Hierdoor ontstond een soort van conflict tusschen generaal Harrison en den heer Blaine, waarin de president zijne zienswijze heeft doorgezet. Dit feit is zeer belangwekkend; men verwachtte algemeen, dat de heer Harrison, die aan den heer Blaine zijne verkiezing dankt, in alles diens raad zou hebben opgevolgd, zoodat hij in naam het hoogste gezag maar de leider der republikeinen in werkelijkheid de regeering der Republiek in handen zou hebben gehad. De opvolger van den heer Cleveland heeft klaarblijkelijk van den beginne af dit verkeerde denkbeeld uit den weg willen ruimen en doen zien, dat, al verplichtten verschillende belangen hem, den heer Blaine een hoogen regeeringspost toe te kennen, hij geensains zijne chauvinistische en anglophobe denkbeelden deelt.

——o——

NOTICIANAN DI CABEL.

—o—

Paris Abril 27.—Den djé cuestion di Boulanger. Senado a examiná e documentoenan firmá, pa Boulanger, na oenda el ta bisá koe l' é pagá e placanan, k' el a ricibi, ora é birá President.

Congreso municipal a resolvé di parti 2 milion di frank pa pober duranti fiestanan di Exposicion.

Londen.—Boulanger i su amigoenan tabata muchoe bon ricibi.

Bruselas.—Gobiernoe a sacá Rochefort fó di Belgica. Rei Leopoldo a aprobá e proposicion pa poné un ferrocaril den Matali i Stanleypool.

New-York.—Parlamento di Canada a tratá riba e proposicion di lei pa no permití sindicatonan comercial.—Sprekles e gran speculadó di sucoe na San Francisco, a declará koe el no ta miembro di Trust Sucrier.

La Haya Abril 30.—Rei ta sigui mihó i el a bisá ministronan, k 'é tin intencion di bolbé toemá mandoe unbé.

Paris.—Un sindicato di bankeroenan a bolbe lamantá e banki *Comptoir d' Escompte.*

General Boulanger a declará públicamente k 'é no tin ningun intencion pa tin un gera den Francia coe Alemania, ma koe Francia no mester loebidá e gera di 1870, ni tampoco abandoná Alsacia i Lorena: é dici tambe, koe el ta deseá di mirá e amistad koe ta existi den Francia. Inglaterra i Alemania birá mas cerá.

Maské Boulanger, Laguerre, Derouléde i Naquet no a sali elihí na eleccionnan municipal, toch nan a haja masjá hopi voto.

Londen.—Randolph Churchill a comé huntoe coe Boulanger i conde Dillon.

Paris, Mei.—Eleccionnan general lo toema lugar na September koe ta bini.

Ketel di un vapor a boelá den haf di Calais: tabatin siete morto y mucho heridá.

Regladornan di Compania di metalnan ta bisá di un déficit di 50 milion franco.

Rochefort (jioe) a mata su curpa na Algeria.

Londres.—Barcoenan di guerra ruso ta den awa di Corea, nan ta bisá koe ají nan lo poné un depósito di carbon steen.

Conservadornan i unionistanan a conbiní di votá contra convencion di sucoe.

New-York.—Comandant di vapor Missouri, koe a salba passagiernan i tripulacion di vapor Dinamarca, ta decorá coe orde di Danebrog.

Tin grandi animacion na celebramentoe di centenario koe general Washington a birá promer president di Estados Unidos: Harrison a presenciá e solemnidad.

Berlin.—Conferencianan tocante di Samoa a coeminzá; discucionnan lo ta secretoe.

Roma.—Nan dici koe príncipe heredero lo casa pronto coe princesa Clementina di Belgica.

Paris.—Rochefort a pidi un *salve conducto* p' e por asistí na deramentoe di soe jioe; nan ta kere koe gobierno lo permitiële.

Berlin.—Bismark i Molet ta nengá koe tin ningun convenio den Alemania coe Inglatera pa parti den nan dos é islanan di Samoa.

Ta Ministro Americano na conferencia a trata di trece é declaracion ají.

New York.—Fiestanan hací na honor di Washington ta famoso. Harrison a tene un revista di tropanan, i tabatien mas koe un milion hende pa para mira.

La Haya.—Rey lo toema mando majan. Esaí ta participá na Duque di Nassau.

Paris.—Eddison a llega Paris el ta masjar aplaudí. Pasteur a doenéle para bien na nomber di Academia di sciencia.

Carnot lo doena é promer vapor koe nan lo tira na awa nomber di Eddison.

E Comptoir d' Escompte koe a kibra á entregá n'é banki di es mes nomber ají toer placa koe el tin den caja.

Londres.—Ley riba sucoe ta topa coe hopi dificultad.

Churchell a bisa Boulanger koe nan lo largué coe paz, si é respeta leynan Inglés. Conservadornan i unionistanan ta na favor di Boulanger, i radicalnan contra djé.

Roma.—Italiánonan a toema Krent cerca Massouah.

Méjico.—Gobierno a resolvé di doena un premio na fabrieknan i na exportadornan di sucoe.

Madrid.—Duque de Tetuan ta trata di forma un partida nobo bao di nomber di union liberal.

TE KOOP.

Een woonhuis met een stuk grond gelegen op Pietermaai 1ste Wijk, No. 74, toebehoorende aan den heer GEORGE HENRIQUEZ, bij wien de noodige informatiën te bekomen zijn.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T. halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smêe- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA

„LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

Curaçao 7 Maart 1889.

COLEGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS,

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás", San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Cairngorm.	Philadelphia	Valencia.	Cairngorm.	Philadelphia	Valencia.
Vertrekt van NEW YORK....	Feb. 22	Maart 7	Maart 20	Maart 30	April 11	April 24
Komt aan te CURAÇAO	Maart 2	„ 14	„ 27	April 7	„ 18	Mei 1
Vertrekt van „	„ 4	„ 15	„ 29	„ 8	„ 19	„ 3
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 5	„ 16	„ 30	„ 9	„ 20	„ 4
Vertrekt van „	„ 5	„ 16	„ 30	„ 9	„ 20	„ 4
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 6	„ 17	„ 31	„ 10	„ 21	„ 5
Vertrekt van „ ..	„ 11	„ 22	April 5	April 15	„ 26	„ 10
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 12	„ 23	„ 6	„ 16	„ 27	„ 11
Vertrekt van „	„ 12	„ 23	„ 6	„ 16	„ 27	„ 11
Komt aan te CURAÇAO	„ 13	„ 24	„ 7	„ 17	„ 28	„ 12
Vertrekt van „	„ 14	„ 25	„ 8	„ 18	„ 29	„ 13
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	•	„ 26	„ 9	•	„ 30	„ 14
Komt aan te NEW-YORK..	„ 22	April 2	„ 16	„ 26	Mei 7	„ 21

Stoomschip Maracaibo.

‡ Vertrekt van CURAÇAO..	Maart 5	Maart 16	Maart 30	April 9	April 20	Mei 4
Komt aan te MARACAIBO....	6	17	31	10	21	5
‡ Vertrekt van „ ..	12	23	April 6	16	27	11
Komt aan te CURAÇAO......	13	24	7	17	28	12

‡ Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.

* Keert niet terug naar La Guayra.

De Stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaargebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

Het Stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL y MEDICINAL*

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquiticos, Humores, rupciones del cútis, Personas débiles, Pérdidas blancas**, etc. El *Aceite de bacalao de HOGG* es el mas abundante en materia de *bases activas*.

Véndese solamente en frascos TRIANGULARES, llevando la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** y en todas las Farmacias.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH.les FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

ASMA — Enarros, Opresiones y las NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas Ca fermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS • LAVASSEUR se curan al instante con las Pildoras anti-neuralgicas del Dr. CRONIER. Exijir el Sello de la Garantia de la Union de los Fabricantes

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

SASTRERIA I ZAPATERIA.

"LA UNION"

na Punda, Heerenstraat, ariba cas di

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigi pa Señores L. M. RHODE i C. DOVAL, caminda nan ta bendé toer sorto di material, i ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastreria i Zapateria. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

Curacao 17 Maart 1889.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar

Vaatjes loodwit in olie, droog loodwit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichtenmaten voor natte en drooge waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sorteering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mansokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

Winkel di Carpinter i Smid.

"LA UNION"

na Scharloo, dilanti cas di

A. MARCHENA.

Ta bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta cumbida publico di bin mira. Tambe nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.